

Nagycsütörtök az utolsó vacsora mintegy megjelenítése, az Oltáriszentség szerzésének-alapításának ünnepi emlékkalkalma. A 30. év április 6-án (Niszán hónap 13. napján, Nagycsütörtökön) a zsidó vallási hagyományba ágyazottan, de immáron új elemekkel – melyeket mi a Bokorban jézusi tartalmaknak nevezünk – ünnepelt Jézus a Tizenkettővel. Akik még akkor sem tudták pontosan, milyen hitbeli és történelmi sodró folyamatnak a részesei.

Kiv 12,1–8.11–14

„megölök minden elsőszülöttet”

- A zsidó naptár kezdő hónapja nevét (héber Peszah vagy arámi Paszha = átvonulás) az Egyiptomból való szabadulás véres kezdőeseményéről nyerte el. A bárányvérrel megjelölt ajtófélfák, házak, azaz a zsidók otthonai mentesültek a gyilkosságsorozattól (a „10. csapástól”).
- Az istenkép kulcsfontosságú kérdése szerepel-e közösségépítő tevékenységemben?
 - Kérem-e, megkapom-e a Szentlélek Isten segítségét a hagyomány helyes értékeléséhez és alkotó fölhasználásához – esetleg elvetéséhez?
 - Az emberegének és emberi csoportok közötti szembenállás és összecsapás kikerülhetetlen végzet vagy csillapítható, eltéríthető, sőt jóvá alakítható jelenség-folyamat? Mi a teendőm, teendők?
 - Jézusi életem, életünk számára a hagyományt milyen tartalmakkal és alakzatokban hasznosítsuk?

1 Kor 11,23–26

Egyéni és közös Szeretet-ünneplésünk pecsétjének igéi, szavai: „*az én testem*”, „*az én véremlében*”.

- A sátoros ünnepeken kívül örülök-e az önmagát nekünk, nekem adó Jézusnak?
- Egyéni és közösségi erőnket hagyjuk-e forraszni, többszöröződni Jézus utolsó vacsorájából?

Jn 13,1–15

„*vissza kell térnie az Atyához*”

Jézus feladatát, küldetését bevégezve visszamegy az Atyához.

- Töreksem-e bensőmben összhangot teremteni feladataim, küldetésem teljesítése és az Atyához való jutásom között?

„*szerette övét... mindvégig*”

„sorra megmossa... megtörölje tanítványainak a lábát.”

A poros-kövecses-bogáncsos-tüskés út szenvedései után jólesik a megfáradt láb gyógyítása, ápolása, kényeztetése. Akkoriban ez (rab)szolgamunka volt, bizony.

- Jézus példájára kitartóan szeretek-e, különösen a „mieinket”, közösségi társainkat? Igyekszem-e találatos lenni a testvéri szeretetben?
- Szükség esetén vállalom-e szeretteim vagy mások ápolását? Vagy mindent megoldanak az állami-önkormányzati-vállalkozási gondozó és egyéb intézmények – meg a „mobilalkalmazások”?
- Hogyan állok az esetleges véres vagy vértelen üldözéssel? Menekülök, lapulok-egyensúlyozok vagy átállok? Vagy...?

„*Ti tiszták vagytok*”

A Jézussal eltöltött 2 és fél év alatt a Tizenkettő előrehaladt az életszentségben, s ezt Ő maga ki is nyilvánítja nekik – elsőáldozásukra készítve őket.

- Milyen a tisztasági állapotom a Jézussal való kapcsolatomban fényében? Romlandó-romló, átlagos vagy javuló-javítandó? Gyónás, lelkiezés, közösségi lelkiezés, lelki beszélgetés?
- Kérem-e Lélektől a szeretet lendületét, mely a munkálkodással együtt elősegítheti tisztulás igényét, magát a tisztulást?

„*Példát adtam... ti is tegyétek meg.*”

A közösség megújulása egyenlő az egymás iránti szeretet megújításával – kisközösségben és a nagyobb, a Bokor Közösségben. Amely szeretet persze tovább osztódhatik s kifelé is áramolhatik.

- Az eddigi bevált gyakorlat(ok) mellett hogyan szeretném támogatni, ápolni, gyógyítani közösségi társaimat, közösségemet?